

contur

Ursu Marian Florentin

tu stăteai în spatele inimii mele
la stânga era o oază de singurătate
în care mă trăgeai de fiecare dată când
umbra ta era prea neliniștită
în partea cealaltă ne nășteam încă odată
ca să fim din nou împreună
pe nevăzute

dorul meu nu avea durere
era un fel de nor lipit de tine
ca o încruntare
mai ales când te cuprindeai singură de frig
sau de teama orizontului

tu nu aveai iubire
fiindcă erai dispărută
în îmbrățișarea conturului meu
fără gând, fără margini,
fără cuvinte

astfel nu mai lăsaseși să se vadă
nimic din vedenia ta,
în afară de frumusețe